

Creative RMUT and Sustainable Innovation for Thailand 4.0

The 9th Rajamangala University of Technology National Conference

The 8th Rajamangala University of Technology International Conference

August 7th- 9th, 2017 at Impact Muang Thong Thani Exhibition and Convention

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9

“ราชมงคลสร้างสรรค์กับนวัตกรรมที่ยั่งยืนสู่ประเทศไทย 4.0”

- ◆ มนุษยศาสตร์ สังคมวิทยาและการศึกษา
- ◆ เกษตรศาสตร์สร้างสรรค์
- ◆ วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
- ◆ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม และงานสร้างสรรค์
- ◆ วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
- ◆ การบริการวิชาการสู่สังคม
- ◆ เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ

รายงานผลสร้างสรรค์กับนวัตกรรมที่ยั่งยืนสู่ประเทศไทย 4.0

คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ที่ ๐๒๒/๙๕๙๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกองบรรณาธิการจัดทำรายงานสืบเนื่อง (Proceedings)
การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๙ (9th RMUTNC)
และการประชุมวิชาการนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๘ (8th RMUTIC)

ด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๙ แห่ง กำหนดจัดการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๙ (9th RMUTNC) และการประชุมวิชาการนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๘ (8th RMUTIC) ในวันที่ ๗ - ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดทำรายงานสืบเนื่องการประชุม (Proceedings) ในการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๙ (9th RMUTNC) และการประชุมวิชาการนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๘ (8th RMUTIC) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการกองบรรณาธิการจัดทำรายงานสืบเนื่องการประชุม (Proceedings) ในการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลฯ ดังนี้

๑. ที่ปรึกษา

๑. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
๒. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
๓. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
๔. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัฐบุรี
๕. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๖. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๗. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
๘. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
๙. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

๒. คณะกรรมการอำนวยการ

๑. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย	ประธานกรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๒. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	
๓. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	
- /๔. ผู้อำนวยการ...

๔. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบุรี	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์

๓. คณะกรรมการของบรรณาธิการ

๑. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	ประธานกรรมการ
๒. รองผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมงานวิจัย	กรรมการ
๓. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณบดีวิศวกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไกรฤกษ์ เหยี่ยวน)	กรรมการ
๔. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณบดีบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพนภา จุลโลกล)	กรรมการ
๕. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณบดีศิลปศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยชนะ ใจบุญ)	กรรมการ
๖. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณบดีสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ กรรมการ
(อาจารย์โสรัจ พฤฒิโนมล)	กรรมการ
๗. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
คณบดีอุตสาหกรรมการรังสรรค์และภารกิจท่องเที่ยว
(ดร.นิภารัตน์ สายประเสริฐ)	กรรมการ
๘. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
คณบดีอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิวัฒน์ มูเก็ม)	กรรมการ
๙. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ วิทยาลัยเพาะเชี่ยว
(อาจารย์นิลุบล ขอรุ่มเดช)	กรรมการ
๑๐. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกุล จันทโคคลิก)	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย
วิทยาลัยพลังงานและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนรัตนโกสินทร์
(ดร.เอกสิทธิ์ นกழลเจริญลาภ)	กรรมการ

๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตรีงตา แหลมสมุทร	กรรมการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษร หัสดิค์	กรรมการ
๑๔. ดร.ธีรินทร์ คงพันธุ์	กรรมการ
๑๕. ดร.สิริวรรณพิชา อนจิราวัฒน์	กรรมการ
๑๖. ดร.ฉันทมน พิเชฐทักษิณ	กรรมการ
๑๗. นางสาวญาณิศา โพธิ์เพชรยนต์	กรรมการ
๑๘. นางสาวพัชรี สุขสมัย	กรรมการ
๑๙. นางสาววรรักษ์ หะรังศรี	กรรมการ
๒๐. รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนางานวิจัย	กรรมการและเลขานุการ
๒๑. นางสาววรรัตน์ วัฒน์โนน觉悟	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒. นางสาวสมกมล ภัทรกิจโสภณ	ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำเอกสารรายงานสืบเนื่องการประชุม (Proceedings)

๔. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิจัยระดับชาติ

๑. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์สร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรุ่งเรือง

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงฤทธิ์ สำราญโภช

๓. ดร.กฤติกา นรจิตร

๔. ดร.กฤษณ์ สงวนพาก

๕. ดร.ชลธิชา สารวงศ์

๖. ดร.พิมพ์ชนก อิทธิวัฒนพงศ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ พรสุริยา

๘. รองศาสตราจารย์สุชาติ ชัยวรกุล

๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชงโค แซ่ตั้ง

๑๐. ดร.ชัยวัฒน์ นครเพศ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนภูรี

๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจิตร ถนนวงศ์วัฒนา

๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อนกัญญา

๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี สาวดีธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

๑๔. รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ พี อำนวยสิทธิ์

๑๕. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาติ หาญวงศ์

๑๖. ดร.กัญญา ศิริรักษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินุช สุจิตร

ประธานกรรมการ

กรรมการ

/๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์...

๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา ภูมิ	กรรมการ
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ สารังญร	กรรมการ
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรุณี เกิดปรง	กรรมการ
๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิรินาถ ศรีอ่อนนวล	กรรมการ
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ อินทรัชช์	กรรมการ
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา ไสเกื้อ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	
๒๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ร่วรรณ เดื่อมขัมณี	กรรมการ
๒๖. รองศาสตราจารย์เจษฎา อิสเหะ	กรรมการ
๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัยวิท เฉลิมนนท์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพันธ์ วงศ์สุทธิ瓦ส	กรรมการ
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัลันธร วิชาศิลป์	กรรมการ
๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา ชุนทดอม	กรรมการ
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	
๓๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ไฟogens สีใส	กรรมการ
๓๒. รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ขยายโภคภิต	กรรมการ
๓๓. รองศาสตราจารย์ประภัสสร ศิริสัมพันธ์นาวา	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี	
๓๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนกรณ์ กุณฑลบุตร	กรรมการ
๓๕. รองศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร กุณฑลบุตร	กรรมการ
๓๖. รองศาสตราจารย์วสันต์ กันอ่า	กรรมการ
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กล้าหาญ ณ น่าน	กรรมการ
๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติมา คำพิทักษ์	กรรมการ
๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติกร ภมรปัญญา	กรรมการ
๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภา ทองคง	กรรมการ
๔๑. ดร.สุรุมงคล นิมิตต์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ ก้าวิโย	กรรมการ
๔๓. ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี	กรรมการ
๔๔. ดร.ธนรัช ทัพมงคล	กรรมการ
๔๕. ดร.อารีย์ มยังพงษ์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๔๖. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉิรินัง	กรรมการ
๔๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพนภา จุลโลกล	กรรมการ
๔๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิราส โพธิ์ทองแสงอรุณ	กรรมการ
๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หริสมร ผ่องพูล	กรรมการ
/๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์...	

๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ จันทร์ดี	กรรมการ
๕๐. ดร.ชญาณ์วุฒิ ปิยะวิบูลย์	กรรมการ
๕๑. ดร.ธัญนันท์ วรเศรษฐพงษ์	กรรมการ
๕๒. ดร.มาลัย กมลสกุลชัย	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	
๕๓. ดร.พรทัย ตันฑ์จิตานันท์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซี	
๕๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญทัย ใจเปี่ยม	กรรมการ
๕๕. ดร.พัชรินทร์ บุญชูนุน	กรรมการ
๕๖. ดร.เบญจลักษณ์ เชื้อมคุ้ม	กรรมการ
๕๗. ดร.วัลภา พัฒนา	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	
๕๘. รองศาสตราจารย์ดุษฎี พรมทัด	กรรมการ
๕๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา แสนสุข	กรรมการ
๖๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริมา แก้วเกิด	กรรมการ
๖๑. ดร.จันทima เอกวงศ์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
๖๒. ดร.พสุชิตา ตันตราจิณ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยบูรพา	
๖๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ฤทธิสวัสดิ์	กรรมการ
๖๔. ดร.ธงชัย ทองมา	กรรมการ
๖๕. ดร.วุฒิชัย ลิ้มอรุณหัย	กรรมการ
๖๖. ดร.อรุณรุ่ง เอื้ออารีสุขสกุล	กรรมการ
มหาวิทยาลัยพะเยา	
๖๗. ดร.จุมภู สนิทธารากร	กรรมการ
๖๘. ดร.อุษณีย์ รัศมีวงศ์จันทร์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	
๖๙. รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญปรีวน์ รัตนพงศ์พร	กรรมการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร	
๗๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทึก สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น	กรรมการ
๗๑. ดร.เอิบ พงบุหงอ	กรรมการ
หน่วยงานภาคเอกชน	
๗๒. ดร.ชาติชาย คงเพ็ชรดิษฐ์	กรรมการ
สาขาวิชาบริการวิชาการสู่สังคม	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	
๗๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ออมรัตน์ อนันต์ราพงษ์	กรรมการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี	
๗๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุทธิพร บุญส่ง	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๗๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีรัตน์ ดวงสุวรรณ	กรรมการ
๗๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดชา จันทร์ศิริ	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัววิชัย	
๗๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ สงรักษ์	กรรมการ
๗๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยยิ่ง ธนาพัฒน์ศิริ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	
๗๙. ดร.เพชรรัตน์ เจิมรอด	กรรมการ
สาขาวิชนาฏศิลป์ สังคมวิทยาและการศึกษา	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	
๘๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สำเร็จผล	กรรมการ
๘๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เพื่อชู	กรรมการ
๘๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล พิชญ์พูลย์	กรรมการ
๘๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ อันันต์ราพาย์	กรรมการ
๘๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครวุฒิ จินดาบุรุษก์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	
๘๕. ดร.ชัยวัฒน์ ฤทธิพันธ์	กรรมการ
๘๖. ดร.ภattachai ยุทธาภรณ์พินิจ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี	
๘๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม พันธ์ไสว	กรรมการ
๘๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุทธิพร บุญส่ง	กรรมการ
๘๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทียมยศ ປะสาวงโน	กรรมการ
๘๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รังรองรัตน์	กรรมการ
๘๑. ดร.รสริน เจ้มเรือง	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
๘๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์พุกานันท์	กรรมการ
๘๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคพนธ์ ศาลาทอง	กรรมการ
๘๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ พรเจริญ	กรรมการ
๘๕. ดร.กิวิธี ศรีสมฤทธิ์	กรรมการ
๘๖. ดร.นิศากร ไพบูลย์ศิลป์	กรรมการ
๘๗. ดร.นิตินันท์ ศรีสุวรรณ	กรรมการ
๘๘. ดร.วิชชพร เทียบจตุรัส	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๘๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตรีงตา แหลมสมุทร	กรรมการ
๑๐๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศิริ ภัยโยดิลกษัย	กรรมการ
๑๐๑. ดร.จิมนา ฉัตรบูรพาณันท์	กรรมการ

๑๐๒. ดร.นิภาร์ต์น สายประเสริฐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	กรรมการ
๑๐๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ บัวเจริญ	กรรมการ
๑๐๔. ดร.นิวัตร มูลป่า	กรรมการ
๑๐๕. ดร.ศักดินทร์ ณ น่าน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนชัย	กรรมการ
๑๐๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพิทา ใจจนประศาสน์	กรรมการ
๑๐๗. รองศาสตราจารย์ทรงศรีนีย์ คีรีศรี	กรรมการ
๑๐๘. ดร.สุกคนึง ณ ระนอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	กรรมการ
๑๐๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เนาวรัตน์ อินทรประสีห์	กรรมการ
๑๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำรัส พุญโญปกรณ์	กรรมการ
๑๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ทวีคุณ	กรรมการ
๑๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงจันทร์ สินโพธิ์	กรรมการ
๑๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่ร้อยโทอนุ ทดแทนคุณ	กรรมการ
๑๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทวี วงศ์เสถียร	กรรมการ
๑๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดา แพรภัทรพิศุทธิ์	กรรมการ
๑๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายหยุด อุไรสกุล	กรรมการ
๑๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดา งามเหลือ	กรรมการ
๑๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจวรรณ ทับเป็นไทย	กรรมการ
๑๑๙. ดร.ธนภูมิ ปองแสงสี่ยม	กรรมการ
๑๒๐. ดร.ธารนี นวสันธี	กรรมการ
๑๒๑. ดร.นันทยา คงประพันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กรรมการ
๑๒๒. ดร.ณัฐรัชพ์ มนีโรจน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	กรรมการ
๑๒๓. ดร.วราษพ อะรายะพันธ์ สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๑๒๔. ดร.วสันต์ สุทธาราศาส มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	กรรมการ
๑๒๕. ดร.ประพนธ์ เล็กสุมา	กรรมการ
๑๒๖. ดร.นีโรด เดชกำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	กรรมการ
๑๒๗. ดร.ปีรันธ์ ชินโชติ	กรรมการ
สาขาวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	
๑๒๘. ศาสตราจารย์ ดร.อลงกอด แทนออมทอง	กรรมการ
๑๒๙. รองศาสตราจารย์ชนิษฐา เจริญลาภ	กรรมการ
/๑๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์...	

๑๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรเมศ วรสีษฐ์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	
๑๓๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุธัญญา พรหมสมบูรณ์	กรรมการ
๑๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร ก้านทอง	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี	
๑๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ເລോກັບຄົນ ເສດີຍຣັຕ້ນ	กรรมการ
๑๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ຈັນທິພ ສກຸລເຂມຖ້າຍ	กรรมการ
๑๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ປິ່ງຍາກຮົນ ໄຂຍສັຕ່ອງ	กรรมการ
๑๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ວຽນສຸຍ ທອງພູລ	กรรมการ
๑๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ສິງຫຼື ສກຸລເຂມຖ້າຍ	กรรมการ
๑๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ກິດຕິພໍ່ພົນ ອນຸຮັກເງົາຄານນໍ້າ	กรรมการ
๑๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรชา ໄວຣົງຈີ	กรรมการ
๑๔๐. ดร.ອັຄພົງສົມ ພັນອຸພຸກເງົາ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
๑๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ວຽກທີ່ຈັນທິສຸວະຮັນ	กรรมการ
๑๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ສີສິວີນ ສີຮະຮນກຸລ	กรรมการ
๑๔๓. ดร.ກຳບູງກວາ ແກ້ວກົດ	กรรมการ
๑๔๔. ดร.ກັລືທິມາ ເຂົວໜ້າມູ້ບໍ່ກຸລ	กรรมการ
๑๔๕. ดร.ຊ້າວາລ ສົມກົດ	กรรมการ
๑๔๖. ดร.ຂາຍວິທີ່ ປະບັບພັກຜົ່ງ	กรรมการ
๑๔๗. ดร.ນິຄරາ ສຸກົມສັງໝົງ	กรรมการ
๑๔๘. ดร.គວງຖ້າຍ ນິກົມຮັກ	กรรมการ
๑๔๙. ดร.ຮນພົງສົມ ສາວີອິນທີ່	กรรมการ
๑๕๐. ดร.ປິຍະພົງສົມ ປານແກ້ວ	กรรมการ
๑๕๑. ดร.ວິວິນໂຮ ບຸນຍະໂຮຈົນ	กรรมการ
๑๕๒. ดร.ວິໄລວະຮັນ ລື່ນກຸລ	กรรมการ
๑๕๓. ดร.ສຸනිສා ສາຍອຸປະາຈ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๑๕๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ຫັນນະ ໄຈບູນ	กรรมการ
๑๕๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ພຣສວຣົກ ອມຣສັກດີ້ຫັນ	กรรมการ
๑๕๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ຣານິນທີ່ ປັຈຸໂສ	กรรมการ
๑๕๗. ดร.ເບີນຈາສ ໄຂຍລາກ	กรรมการ
๑๕๘. ดร.ຮເນຄວຣ ນວລໄຍ	กรรมการ
๑๕๙. ดร.ມານທີ່ ດາວສ່ວ່າງ	กรรมการ
๑๖๐. ดร.ສຸກັກ ເຜີຍສູງເນີນ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	
๑๖๑. รองศาสตราจารย์ ມຸກດາ ສຸຂສວັດສິດ	กรรมการ
๑๖๒. ພສ.ดร.ເພື່ອງທີ່ ເພື່ອງປະໄພ	กรรมการ
๑๖๓. ພສ.ดร.ມານິກາ ແຂ່ງເຟ ທູກລິນ	กรรมการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

๑๖๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพต พุ่มศรีภานนท์
๑๖๕. ดร.ชวัลวิทย์ คุ้มทรัพย์
๑๖๖. ดร.ณัฐพงศ์ วงศ์คำเนิน
๑๖๗. ดร.ดวงหทัย สิงห์กะ
๑๖๘. ดร.ธีระยุทธ เพลิดพรึง
๑๖๙. ดร.พรพรรณ รัตนสังจจะ^๑
๑๗๐. ดร.รุจิรา คงนัย
๑๗๑. ดร.วิชนี มัชym
๑๗๒. ดร.ศศิกานต์ สุวรรณประทีป
๑๗๓. ดร.สามารถ ต่ายขาว
๑๗๔. ดร.สุชิชา เลิศเช็น

กรรมการ
กรรมการ

สาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

๑๗๕. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี คุ้สุธรรม
๑๗๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพร คำภีรภพันธ์
๑๗๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ แผ่นழ
๑๗๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัคราวนิ จินดานุรักษ์
๑๗๙. ดร.เฉียบวนิ รัตนวีไลสกุล

กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

๑๘๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถาวร ชีรเวชญาณ
๑๘๑. ดร.ทนศักดิ์ อึมใจ
๑๘๒. ดร.วันโชค เครือหงษ์

กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี

๑๘๓. รองศาสตราจารย์ ดร.จตุรงค์ ลังกาพินธุ์
๑๘๔. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญยัง ปลื้งกลาง
๑๘๕. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ ปัทมวรคุณ
๑๘๖. รองศาสตราจารย์ผ่องศรี ศิรารัศก์
๑๘๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ กิมพงศ์
๑๘๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรี ศรีนนท์อัตร
๑๘๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จีนดารัตน์ มนีเจริญ
๑๙๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชติมา ประสาทแก้ว
๑๙๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยฤทธิ์ ประสาทแก้ว
๑๙๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บูรัสกร ออยเย็น
๑๙๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์เกียดี้ เศวตเมธิกุล
๑๙๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิติศานต์ กรรมาตร
๑๙๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พุทธพล ทองอินทร์คำ
๑๙๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธชัย ศิลปวิจารณ์

กรรมการ
กรรมการ

/๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์...

๑๙๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารุณี อริยะวิริยนันท์	กรรมการ
๑๙๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรชัย โรยันรินทร์	กรรมการ
๑๙๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ต่อสกุล	กรรมการ
๒๐๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวกร อ่างทอง	กรรมการ
๒๐๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรพงษ์ ภาสุปรีญ์	กรรมการ
๒๐๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิงโต สกุลเขมฤทธิ์	กรรมการ
๒๐๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนัน ปานสาร	กรรมการ
๒๐๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุรัสวรรณ อินทร์แท้ym	กรรมการ
๒๐๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริชัย แดงเอ้อม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	กรรมการ
๒๐๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงนุช ศศิธร	กรรมการ
๒๐๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ วีราบุนกลาง	กรรมการ
๒๐๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนพล มงคลรัตนสาธิร์	กรรมการ
๒๐๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ พรเจริญ	กรรมการ
๒๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ ภูษา	กรรมการ
๒๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารุ วุฒิพัฒพันธุ์	กรรมการ
๒๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขดา เกตุดี	กรรมการ
๒๑๓. ดร.คมพันธ์ ชุมสมุทร	กรรมการ
๒๑๔. ดร.ประกอบ ชาติกุตต์	กรรมการ
๒๑๕. ดร.พกามาศ ชูสิทธิ์	กรรมการ
๒๑๖. ดร.รัตนาวดี ไม้สัก	กรรมการ
๒๑๗. ดร.วิภา จักรชัยกุล	กรรมการ
๒๑๘. ดร.วีวรรณ จันทน์ทรัพย์	กรรมการ
๒๑๙. ดร.สิงห์แก้ว ปือเก็ง	กรรมการ
๒๒๐. ดร.สกัญญา เชิดชูงาม	กรรมการ
๒๒๑. ดร.สุจิรา ไชยกุสินธุ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
๒๒๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สำเริง รักษาอน	กรรมการ
๒๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไกรฤกษ์ เหยี่ยชื่น	กรรมการ
๒๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์พงษ์ ศรีสถิต	กรรมการ
๒๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช ลั่วรณวนะ	กรรมการ
๒๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ ตรีตรง	กรรมการ
๒๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจนศักดิ์ เอกบูรณ์วัฒน์	กรรมการ
๒๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จีระพล กลินบุญ	กรรมการ
๒๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพโชค ให้ทองคำ	กรรมการ
๒๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	กรรมการ
๒๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นัฐศักดิ์ พรพูลศิริ	กรรมการ
๒๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิวัฒน์ มูเก็ม	กรรมการ
๒๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิศิษฐ์ ลีลาพาติกุล	กรรมการ

/๒๓๔. ดร.เอกสิทธิ์...

๒๓๔. ดร.เอกสิทธิ์ นุกูลเจริญลาภ	กรรมการ
๒๓๕. ดร.คณณ สุจารี	กรรมการ
๒๓๖. ดร.ชานนท์ บุญมีพิพิธ	กรรมการ
๒๓๗. ดร.ชัยพร ปานยินดี	กรรมการ
๒๓๘. ดร.ติณณaph แพงผุม	กรรมการ
๒๓๙. ดร.ณัฐวุฒิ สุวรรณภูมิ	กรรมการ
๒๔๐. ดร.ทศพล ทิพย์โพธิ์	กรรมการ
๒๔๑. ดร.ธีรินทร์ คงพันธุ์	กรรมการ
๒๔๒. ดร.บวรกิตติ เนคามานุกรักษา	กรรมการ
๒๔๓. ดร.ปรัชญา มงคลไวย์	กรรมการ
๒๔๔. ดร.พิชานันท์ วงศ์ศิริธร	กรรมการ
๒๔๕. ดร.พิมลพรณ เนียมห่าง	กรรมการ
๒๔๖. ดร.รัตติกาล ขันธ์เครือ	กรรมการ
๒๔๗. ดร.สันติ ไทยเย็นวงศ์	กรรมการ
๒๔๘. ดร.สำเนียง องสุพันธ์กุล	กรรมการ
๒๔๙. ดร.อนุชิต ยังเย็ก	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	
๒๕๐. รองศาสตราจารย์ ดร.โภศด โอพาราไฟโรจน์	กรรมการ
๒๕๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญจรงค์ ใจลานันท	กรรมการ
๒๕๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร พัชประกิติ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนชัย	
๒๕๓. รองศาสตราจารย์จรุณ เจริญเนตรกุล	กรรมการ
๒๕๔. รองศาสตราจารย์สุชาติ เย็นวิเศษ	กรรมการ
๒๕๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารวุฒน์ เจริญจิต	กรรมการ
๒๕๖. คร.กีรติ อินทวิเศษ	กรรมการ
๒๕๗. ดร.ยานิษฐ์ บุญสนิท	กรรมการ
๒๕๘. ดร.ชี้ງວา หนูสาย	กรรมการ
๒๕๙. ดร.อุ่น ลักษณะสกุล	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	
๒๖๐. รองศาสตราจารย์นันท วัฒนเทพินทร	กรรมการ
๒๖๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสพิรุฬห์ ศรีสำเริง	กรรมการ
๒๖๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา กันทะพะเยา	กรรมการ
๒๖๓. ดร.บุญอัจดา ชูนงาม	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	
๒๖๔. รองศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เกิดชื่น	กรรมการ
๒๖๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ธรรมโขติ	กรรมการ
๒๖๖. รองศาสตราจารย์ ดร.บันฑิต กาฤตาคม	กรรมการ
๒๖๗. รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ อमตฉaya	กรรมการ
๒๖๘. รองศาสตราจารย์สมสิน วงศ์วนทด	กรรมการ
/๒๖๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์...	

๒๖๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติสุดา สมนา	กรรมการ
๒๗๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมเกียรติ ศรีศิลป์	กรรมการ
๒๗๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลงพิณ เพียรภูมิพงศ์	กรรมการ
๒๗๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติเดช บัวใหญ่	กรรมการ
๒๗๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระยุทธ สีบสุข	กรรมการ
๒๗๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ขันติโภล	กรรมการ
๒๗๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระเดช สุวิทยารักษ์	กรรมการ
๒๗๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มงคล คุพามัย	กรรมการ
๒๗๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณรีด วงศ์ไตรรัตน์	กรรมการ
๒๗๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ศรีเมือง	กรรมการ
๒๗๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศตคุณ เดชพันธ์	กรรมการ
๒๘๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ศรีสกุลเตี้ยยว	กรรมการ
๒๘๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัตน์ วรรณศรี	กรรมการ
๒๘๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพล วรพันธ์	กรรมการ
๒๘๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล สุริพล	กรรมการ
๒๘๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คงชัย คล้ายคลึง	กรรมการ
๒๘๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร瓦ช วิวัฒน์เจริญ	กรรมการ
๒๘๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นัชราตนี ทิพโยธา	กรรมการ
๒๘๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ พันธ์พงศ์ อกิษาติกุล	กรรมการ
๒๘๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มรกต หิวสิงห์	กรรมการ
๒๘๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรพล นาคทอง	กรรมการ
๒๙๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชชุพงษ์ วินูลเจริญ	กรรมการ
๒๙๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชยุทธ จันทะรี	กรรมการ
๒๙๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัตน์ หวังเชื่องกลาง	กรรมการ
๒๙๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิวัฒน์ อกิสิทธิกิจโน้ย	กรรมการ
๒๙๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิชัย สร้างงาม	กรรมการ
๒๙๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธัศน์ ยอดเพ็ชร	กรรมการ
๒๙๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ วัชโกรากุล	กรรมการ
๒๙๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรินทร์ อ่อนน้อม	กรรมการ
๒๙๘. ดร.เกตุกุลภูจัน ไชยขันธุ	กรรมการ
๓๐๐. ดร.เขิดศักดิ์ สุขศิริพัฒนพงศ์	กรรมการ
๓๐๑. ดร.ไมตรี พลสองคราม	กรรมการ
๓๐๒. ดร.คำภีร์ จิตชัยภูมิ	กรรมการ
๓๐๓. ดร.จักรษา จัรังวุฒิ	กรรมการ
๓๐๔. ดร.จันทน์ สันทดพร้อม	กรรมการ
๓๐๕. ดร. Jarvis จงปลื้มปิติ	กรรมการ
๓๐๖. ดร.จิตติวัฒน์ นิจิกาญจน์ชา	กรรมการ
๓๐๗. ดร.ณัฐกฤตา ประเสริฐสิงหา	กรรมการ
	/๓๐๘. ดร.ถนนศักดิ...

๓๐๔. ดร.ณนอมศักดิ์ ไสภณ	กรรมการ
๓๐๕. ดร.ธนกร ภูเงินขา	กรรมการ
๓๐๖. ดร.นวัตถุของ สระแก้ว	กรรมการ
๓๐๗. ดร.นุชนานา ฝ่าเพี้ยม	กรรมการ
๓๐๘. ดร.ประจวบ อินราชวงศ์	กรรมการ
๓๐๙. ดร.พลเทพ เวงสูงเนิน	กรรมการ
๓๑๐. ดร.พินิจ ศรีชร	กรรมการ
๓๑๑. ดร.ยุกติทัศน์ หวานนท์พิทักษ์	กรรมการ
๓๑๒. ดร.รตินันท์ เหลือมพล	กรรมการ
๓๑๓. ดร.รัชพล สมนา	กรรมการ
๓๑๔. ดร.วิทวัส สิงห์สังข์	กรรมการ
๓๑๕. ดร.สมพินิจ เหมืองทอง	กรรมการ
๓๑๖. ดร.สุจิตรา อุ่นเรือน	กรรมการ
๓๑๗. ดร.อนิวรรต หาสุข	กรรมการ
๓๑๘. ดร.อภิญญา อินทร์นook	กรรมการ
สาขาวิชาปัจดียกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม และงานสร้างสรรค์	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	
๓๒๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ปานนัชต์ อินทร์คง	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	
๓๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรจิต พิรประพัฒนกุล	กรรมการ
๓๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อวารี เลาะเหมือง	กรรมการ
๓๒๖. ดร.ศศิธร คล้ายชุม	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	
๓๒๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ธนี	กรรมการ
๓๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเรือง สมประจุบ	กรรมการ
๓๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ แสงรศมี	กรรมการ
๓๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา พิมลสิทธิ์	กรรมการ
๓๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรชา ไวยรกิจ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
๓๓๒. ดร.กฤษฐ์ ศรีสัมฤทธิ์	กรรมการ
๓๓๓. ดร.สาหริท เหล่าวัฒนพงษ์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๓๓๔. รองศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ชัยชาญ จันทร์	กรรมการ
๓๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษกนก สุทัศน์ ณ อยุธยา	กรรมการ
๓๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฬาลักษณ์ ไฟบูลย์พุ่งเพื่อง	กรรมการ
๓๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรางคณา นิ่มเจริญ	กรรมการ
๓๓๘. ดร.ธนปณิ รัตนถาวร	กรรมการ
๓๓๙. ดร.บันดีอ ขอรวมเดช	กรรมการ

/มหาวิทยาลัย...

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	
๓๔๐. รองศาสตราจารย์ ดร.ตระกูลพันธ์ พัชรเมธา	กรรมการ
๓๔๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล มโนวงศ์	กรรมการ
๓๔๒. รองศาสตราจารย์วันชัย เพี้ยมแตง	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	
๓๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ปิยะกรณ์ อรุณต	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	
๓๔๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ จำรัสจรุงผล	กรรมการ
๓๔๕. ดร.ชจรศักดิ์ เจ้ากรรมท่อง	กรรมการ
๓๔๖. ดร.อร瓦จิ ออมรลีตระกูล	กรรมการ
๓๔๗. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	กรรมการและเลขานุการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๓๔๘. รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนางานวิจัย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๓๔๙. รองผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมงานวิจัย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	

หน้าที่ พิจารณาและประเมินบทความวิจัยระดับชาติ และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขบทความวิจัย
ให้มีคุณภาพตามหลักวิชาการ

๕. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิจัยระดับนานาชาติ

๑. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย	ประธานกรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์สร้างสรรค์	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงฤทธิ์ ช่างโชค	กรรมการ
๓. ดร.กฤษติกา นรจิตร	กรรมการ
๔. ดร.กฤษณ์ สงวนพาภ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ จิตราเจริญ	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิอร์ โภมศรี	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลี ตั้งระเบียบ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.วีรวรรณ เดื่องขัณณี	กรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา บุญเลิศนีรันดร์	กรรมการ
๑๐. ดร.วิจิตร เหลี่ยวตระกูล	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา ชุนทดอม	กรรมการ

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบูรี	
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติกร ภมรปัญมกุล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกุล จันทโคลิกา	กรรมการ
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภากร ภิญโญณัตรจินดา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	กรรมการ
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวัลย์ สำราญ	กรรมการ
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสุจิตา นุริตมนต์	กรรมการ
๒๒. ดร.สุภาวดี สุขชีพ มอสต์	กรรมการ
สาขาวิชานุមัธยศาสตร์ สังคมวิทยาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธุรังษ์เทพ	
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล พิชญ์ไพบูลย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภากร ภิญโญณัตรจินดา	กรรมการ
สาขาวิชาภาษาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	
๒๕. ดร.กรรณิกา จริญสุข มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบูรี	กรรมการ
๒๖. ผศ.ดร.อัชมานันท์ รัตนเดศานุสรณ์	กรรมการ
๒๗. ดร.นรินทร์ ปั่นปรมรักษ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	กรรมการ
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ จันทร์สุวรรณ	กรรมการ
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิริน ศิระธนกุล	กรรมการ
๒๓. ดร.กัลทิมา เขาว์ชาณุชัยกุล	กรรมการ
๒๔. ดร.ชัชวาล ศรีภักดี	กรรมการ
๒๕. ดร.นนพงศ์ สารอินทร์	กรรมการ
๒๖. ดร.วินธร บุญยะเจริญ	กรรมการ
๒๗. ดร.วีไกรวรรณ ลีนะกุล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	กรรมการ
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กชศร หัสໂරค	กรรมการ
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยชนก ใจบุญ	กรรมการ
๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวรรค์ ออมรศักดิ์ชัย	กรรมการ
๓๑. ดร.วรากรณ ศรเดช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	กรรมการ
๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณ์ วิทยา	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	
๓๓. ดร.ณัฐพงศ์ วงศ์ดำเนิน	กรรมการ
	/๓๔. ดร.ดวงทัย...

๓๖. ดร.ดวงหน้าย ลึงห์คำ	กรรมการ
๓๗. ดร.พรพรรณ รัตนสัจจะ	กรรมการ
๓๘. ดร.ศศิกานต์ สุวรรณประทีป	กรรมการ
๓๙. ดร.สามารถ ต่ายขาว	กรรมการ
สาขาวิชกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวันออก	
๔๐. ดร.ทนงศักดิ์ อิ่มใจ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี	
๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์เกียรติ เศวตเมธิกุล	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิภาน พินพราท	กรรมการ
๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ วีโรจน์ชีวัน	กรรมการ
๔๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา ดุสิตากร	กรรมการ
๔๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาร วุฒิพัฒนพันธุ์	กรรมการ
๔๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ กุพา	กรรมการ
๔๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีโรจน์ ฤทธิ์ทอง	กรรมการ
๔๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิหาร ตีปัญญา	กรรมการ
๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ เพียรประเสริฐ	กรรมการ
๕๐. ดร.คมพันธ์ ชมสมุทร	กรรมการ
๕๑. ดร.พรภัทร ศิริธรรมกุล	กรรมการ
๕๒. ดร.พิษณุ ทองขาว	กรรมการ
๕๓. ดร.วินิทร์ ลุคຄณึง	กรรมการ
๕๔. ดร.สิงห์แก้ว ปือกเที่ง	กรรมการ
๕๕. ดร.สกุณญา เข็ตชูงาม	กรรมการ
๕๖. ดร.สุรเชษฐ์ เดชฟูง	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
๕๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไกรฤกษ์ เขยชื่น	กรรมการ
๕๘. ดร.เอกสิทธิ์ นุกุลเจริญลาภ	กรรมการ
๕๙. ดร.ธีรินทร์ คงพันธุ์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	
๖๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทชัย ชูศิลป์	กรรมการ
๖๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุ พร้อมพุทธางกุล	กรรมการ
๖๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศิทธิ์ ระวงศ์	กรรมการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	
๖๓. ดร.นิรันดร์ วัชโรม	กรรมการ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
๖๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ มุตตามะระ	กรรมการ

สาขาวิชาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม และงานสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

๖๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤชกนก สุทัศน์ ณ ออยธยา	กรรมการ
๖๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฬาลักษณ์ ไพบูลย์พึงเพ็ง	กรรมการ
๖๗. ดร.ฉันทมน โพธิพิทักษ์	กรรมการ
๖๘. ดร.ขวัญรัตน์ จินดา	กรรมการ
๖๙. อาจารย์ศักดิ์สยาม พงษ์ตำแหน่ง	กรรมการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	
๗๐. ว่าที่ร้อยตรี ดร.ศรรัฐ สิมศิริ	กรรมการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร	
๗๑. ดร.นุชนภางค์ แก้วนิล	กรรมการ
๗๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกุล จันทโคลิกา	กรรมการและเลขานุการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

หน้าที่ พิจารณาและประเมินบทความวิจัยระดับนานาชาติ และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
บทความวิจัยให้มีคุณภาพตามหลักวิชาการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ถึง ณ วันที่ ๗๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริวัฒน์ จันทรากิจวัฒน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

การวิเคราะห์และศึกษาแนวทาง กระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับผู้สูงอายุ：
กรณีศึกษา การเคหะแห่งชาติ

Analyzing and researching the process of the corporate social responsibility's activities for the elders:
case study National Housing Authority

อภิสันนท์ มุ่ยแดงชัยพัฒนา* และ วนัชณ์ อินทร์
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคดีย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ ศึกษาแนวทางและกระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) สำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ และเพื่อนำผลการวิจัยไปต่อยอดในการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) สำหรับผู้สูงอายุในอนาคต โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและรวมมาข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ของการเคหะแห่งชาติ และผู้ที่ได้ประโยชน์หรือผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือจากโครงการดังกล่าว ผลจากการศึกษาพบว่าการเคหะแห่งชาติได้เล็งเห็นปัญหาของผู้สูงอายุ หรือผู้ที่ยากจนในด้านของที่อยู่อาศัยจึงได้จัดทำโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ หรือโครงการบ้านสถาบันเพื่อย้ายตาเพื่อช่วยเหลือให้กลุ่มบุคคลดังกล่าวได้มีสภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีมาตรฐานชีวิตที่มั่นคงและสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข ซึ่งทางองค์กรจัดทำโครงการนี้ขึ้นมาโดยไม่แสวงหาผลกำไรแต่องค์กรดำเนินกิจกรรมนี้ขึ้นเพื่อคืนประโยชน์ให้กับสังคมโดยตรงและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตามโครงการนี้ยังมีปัญหาที่พบได้นั่นก็คือการให้ความช่วยเหลือได้ไม่ทั่วถึงเนื่องจากมีปัญหาด้านงบประมาณและแรงงานที่ไม่เพียงพอ

คำสำคัญ : ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

Abstract

This research aims to analyzed and studied the process of creating a socially responsible activities (CSR) for seniors in the study of national housing and to brought research results to further built on the activities of corporate social responsibility (CSR) for the elderly in the future. The study was qualitative research and data collection with in-depth interview. The key informants who have been involved in projects to improve housing for low income seniors and the poor of the National Housing Authority. And who benefits or who have been assisted by the project. The study found that the National Housing Authority recognizes the problems of the elderly or those who are poor in terms of living has made the improvement of housing for older people with low incomes and the poor, or the smear. comfortable to move sideways to helping groups such individuals have a better life. Standard Life is stable and able to carry out their daily lives peacefully. The organization conducted the project by non-profit organizations carrying out activities but also to give back to the society directly and the results are tangible. However, the project still has to be found that was not thoroughly assistance due to budgetary problems and not enough workers.

Keywords : Corporate Social Responsibility(CSR)

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน pai.apsny@gmail.com

1. บทนำ

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility : CSR) เป็นประเด็นที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากการดำเนินกิจการของธุรกิจส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR) จึงถูกยกย่องเป็นเรื่องจำเป็นที่ทุกฝ่ายต้องให้ความสำคัญ ไม่ใช่แค่เพียงเรื่องภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรหรือเพื่อทำให้องค์กรเป็นที่ยอมรับจากสังคม แต่ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR) ในปัจจุบันถูกยกย่องเป็นแนวคิดและวิธีการบริหารจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนต่อไป (สถาบันพัฒนาธุรกิจ จอย่างยั่งยืน, 2558) เมื่องค์กรเริ่มเรียนรู้และมีการพัฒนาในการทำในส่วนของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR) องค์กรก็จะเริ่มตั้งใจที่ขึ้นแต่ไม่ได้จำกัดแค่การพิจารณาเรื่องการจัดการผลกระทบเพียงอย่างเดียว แต่จะพิจารณาในเรื่องการส่งมอบคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร ซึ่งแนวคิดนี้เป็นการมุ่งสร้างให้เกิดคุณค่าระหว่างองค์กรกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการใช้ความสามารถทางธุรกิจ ตอบสนองต่อประเด็นทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่องค์กรเลือกมาดำเนินการ (พิพัฒน์ ยอดพุดกิจ, 2556)

ประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) โดยจากข้อมูลของ United Nations World Population Ageing พบว่า หลังจากปี 2552 ประชากรที่อยู่ในวัยพึ่งพิงได้แก่ เด็กและผู้สูงอายุ จะมีจำนวนมากกว่าประชากรในวัยแรงงาน และในปี 2560 จะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ประชากรเด็กน้อยกว่าผู้สูงอายุ สถานการณ์นี้เป็นผลมาจากการลดภาระเจริญพันธุ์อย่างรวดเร็ว และการลดลงอย่างต่อเนื่องของระดับการตายของประชากร ทำให้จำนวนและสัดส่วนประชากรสูงอายุของไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนก็ได้ร่วมกันดำเนินงานเพื่อคุ้มครอง ส่งเสริม และสนับสนุนสถานภาพ บทบาท และกิจกรรมของผู้สูงอายุ (มสพ., 2556) ทำให้ในปัจจุบันเกิดการทำในส่วนของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับเด็กและผู้สูงอายุมากขึ้นในแต่ละองค์กร ดังนั้นความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR) ที่เกี่ยวข้องเด็กและผู้สูงอายุจึงปรากฏชัดเจนมากกว่าด้านอื่นๆ อย่างเช่นในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งการเคหะแห่งชาติติดตามโครงการบ้านสบายน้ำเพื่อย้ายตา หรือโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุมีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ โดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่จะช่วยเหลือประชาชนผู้สูงอายุในประเทศไทยที่ส่วนใหญ่จะมีฐานะยากจนและขาดรายได้ ซึ่งการเคหะแห่งชาติเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ควรได้รับการช่วยเหลือที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง (การเคหะแห่งชาติ, 2557)

จากประเด็นดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในกระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) สำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกเห็นว่ากรณีศึกษานี้มีประโยชน์ต่อการนำมาศึกษาและวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุในอนาคตให้กว้างขวางกว่าในปัจจุบัน

1.1 วัตถุประสงค์

1.1.1 เพื่อวิเคราะห์และศึกษาแนวทางกระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) สำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ

1.1.2 เพื่อนำผลการวิจัยไปต่อยอดในการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) สำหรับผู้สูงอายุในอนาคต

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ที่มา แนวคิดและแนวทางการดำเนินงานในส่วนของความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) ของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งจะเจาะจงไปที่โครงการบ้านสบายน้ำเพื่อย้ายตาหรือโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุมีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ โดยศึกษาจากการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการและรับรวมข้อมูลจากทางเว็บไซต์ของการเคหะแห่งชาติรวมไปถึงเว็บไซต์ที่มีรายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว

1.2.2 ขอบเขตด้านประชากร(ผู้ให้ข้อมูล)

ผู้ให้ข้อมูลหลักของงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) ของการเคหะแห่งชาติโครงการบ้านสบายเพื่อยາตา หรือโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุมีรายได้น้อยและผู้ยากไร้และผู้สูงอายุ ที่ได้รับความช่วยเหลือจากโครงการดังกล่าว โดยศึกษาจากแนวความคิดและแนวทางการดำเนินงาน รวมไปถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการร่วมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) ของการเคหะแห่งชาติทั้งในเบื้องต้นและผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยยั่งยืน

1.2.3 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงเวลาระหว่างวันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2559 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.

2560

1.2.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บข้อมูลในหน่วยงานของการเคหะแห่งชาติ ที่ตั้ง 905 ถนนนวมินทร์ แขวงคงจั่น เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.3.1 ทำให้ทราบแนวคิดและแนวทางการดำเนินงานโครงการบ้านสบายเพื่อยาตาหรือโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุมีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ของการเคหะแห่งชาติ

1.3.2 ทำให้ทราบผลลัพธ์ของการดำเนินโครงการในด้านของข้อเสียและประโยชน์ที่ได้รับทั้งในมุมมองของผู้ดำเนินการและผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือ

1.3.3 ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปปรับปรุงโครงการเดิมให้ดีขึ้น หรือนำไปต่อยอดองค์ความรู้เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR) ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุอื่นๆ

1.4 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์และศึกษาแนวทางและกระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุของการเคหะแห่งชาติ โดยมีการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาจากเอกสาร บทความที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย

ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจเป็นสิ่งที่องค์กรต่างๆ ในปัจจุบันให้ความสนใจ ดังนั้นจึงมีผู้ให้คำจำกัดความและมีการอธิบายเกี่ยวกับความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจไว้ในหลายแบบ ดังนี้

The World Business Council for Sustainable Development: WBCSD (2543) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรไว้ว่า “ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร คือ การปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาอย่างต่อเนื่องของบริษัทในการดำเนินธุรกิจโดยใช้พื้นฐานของจริยธรรมเข้ามาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปพร้อมๆ กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงาน และคุณภาพชุมชนท้องถิ่น รวมไปถึงสภาพสังคมโดยรวม”

Kotler และ Lee (2548) ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรไว้ว่า “ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรหมายถึง ความรับผิดชอบในการปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของสังคมจากการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการอุทิศทรัพยากรของบริษัทให้โดยสมัครใจ ไม่ได้ถูกควบคุมโดยกฎหมาย หรือข้อบังคับใดๆ ตามที่ง่ายดายความเป็นอยู่ของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม เป็นกิจกรรมหลักที่ดำเนินการโดยบริษัทเพื่อสนับสนุนประเด็นทางสังคมของบริษัท”

International Organization for Standardization: ISO (2548) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานได้ให้คำนิยามไว้ว่า “เป็นเรื่องขององค์กรที่ต้องตอบสนองต่อประเด็นต่างๆ ในสังคม ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นไปที่การให้ประโยชน์กับคนให้กับสังคมและชุมชน นอกจากนั้นยังเป็นเรื่องของบทบาทขององค์กรที่มีต่อสังคม และความคาดหวังของสังคมที่มีต่องค์กร โดยท่องค์กรจะต้องทำสิ่งเหล่านี้ด้วยความสมควรใจ และผู้บริหารต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องกับกิจกรรม

ต่างๆในองค์กรของตนเอง โดยสามารถวัดผลได้ใน 3 มิติ คือ การวัดผลทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนสืบไป”

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรนั้นหมายถึงการที่องค์กรให้ความสำคัญกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย กับองค์กร รวมไปถึงชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมและศีลธรรม โดยที่องค์กรจะทำประโยชน์ต่อสังคมรวมไปถึงการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการดำเนินธุรกิจด้วยความสมัครใจ เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และยั่งยืน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

จากบทความของ อนันตชัย ยูรประภม(Productivity World, 2550 : 26-28) ได้อธิบายแนวคิดที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรรม(Legitimacy Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การดำเนินธุรกิจของบริษัทเกิดจากบริษัทได้สิทธิ และอำนาจจากสังคมในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล ภายใต้เงื่อนไขที่บริษัทจะต้องดำเนินธุรกิจให้ตรงตามความคาดหวังของสังคม หากบริษัทไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคม กิจการจะถูกปฏิเสธจากสังคมจนไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ซึ่งเป็นเหมือนสัญญาผูกพันธ์ขององค์กรที่มีต่อสังคม ดังนั้นบริษัทจะต้องตรวจสอบอย่างเสมอว่าธุรกิจมีการตอบสนองต่อความคาดหวังต่อสังคมหรือไม่ และโดยมุ่งเน้นไปที่ความต้องการและความคาดหวังของสังคมแทนการยึดบริษัทเป็นหลักเพื่อความยั่งยืนขององค์กร

2. ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ(Public Responsibility) บริษัทต้องให้ความสำคัญและความระมัดระวังต่อผลกระทบที่ตามมาจากการดำเนินธุรกิจต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งบริษัทจะต้องมีการกำหนดนโยบาย และแนวทางปฏิบัติให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่สังคมต้องการ

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Theory) เป็นการเชื่อมโยงทฤษฎีความชอบธรรม ซึ่งบริษัทจะต้องคำนึงและรับผิดชอบต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร โดยพิจารณาถึงความต้องการ ความสนใจ และผลกระทบที่เกิดจากนโยบาย และจากการดำเนินงานของบริษัทต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ซึ่งหมายถึง กลุ่มหรือบุคคลซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กร โดยมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน หรือมีผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบจากนโยบายหรือการดำเนินงานขององค์กร ตลอดจนมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และความเสี่ยงขององค์กรทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น พนักงาน ผู้ถือหุ้น ลูกค้า เจ้าหนี้ คู่แข่ง ชุมชน สิ่งแวดล้อม รัฐบาล เป็นต้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ (Business Ethic Theory) เป็นแนวคิดที่ผู้บริหารขององค์กรจะต้องนำหลักจริยธรรม และศีลธรรมมาใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบาย กลยุทธ์ การตัดสินใจ รวมทั้งการกำหนดทิศทางในการดำเนินกิจกรรมขององค์กร เพื่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์กับสังคม

5. แนวคิดประชาธิรัฐ(Corporate Citizenship) คือการเป็นเปรียบบริษัทเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม โดยรับผิดชอบต่อกฎหมาย เศรษฐกิจ จริยธรรม และมนุษยธรรม ในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมในการช่วยให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน พร้อมกับการเจริญเติบโตของธุรกิจ

ขอบเขตของความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ

การดำเนินงานด้าน CSR มีขอบเขตของความรับผิดชอบต่อสังคมหลายระดับ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปร พิจารณาออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้ (วิทยา ชีวะโนนห์ย, พลัง CSR สู่องค์กรเป็นเลิศ ฉบับ Advance, 2553)

1. แกนหลักความรับผิดชอบต่อสังคม (Core of Social Responsibility) ความรับผิดชอบต่อสังคมต้องเริ่มจากภายในที่เป็นแกนสำคัญขององค์กร ซึ่งมี 4 องค์ประกอบหลักที่ต้องรับผิดชอบ คือ สินค้า และบริการ พนักงานและบุคลากร ผู้บริโภคและลูกค้า เจ้าของกิจการ และผู้ถือหุ้น

2. ความรับผิดชอบต่อเนื่องที่มีต่อสังคม (Chain of Social Responsibility) ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจขององค์กรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือมีผลประโยชน์ร่วมในการดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย คู่ค้า ภาครัฐ นักลงทุน คู่แข่งในตลาดและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในเชิงกฎหมายหรือข้อบังคับต่างๆ

3. ความรับผิดชอบในวงกว้างต่อสังคม (Boundary of Social Responsibility) ความสัมพันธ์ขององค์กรกับสิ่งรอบตัว ภายนอก ผลกระทบที่ส่งผลในระยะสั้นและระยะยาว การป้องกันแก้ไขแบบยั่งยืนได้แก่ ความเป็นอยู่ของชุมชน สังคม 靸รีตประเพณี สิ่งแวดล้อม องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชน และนักวิชาการ

4. ความรับผิดชอบสากลที่มีต่อสังคม (Universe of Social Responsibility) ความรับผิดชอบที่อยู่นอกสุด การป้องกันรักษาเสริมสร้างความสมดุลแห่งโลก ระบบนิเวศวิทยาสิ่งมีชีวิต การพัฒนาแบบยั่งยืน ครอบคลุมถึงอุณหภูมิโลกที่เปลี่ยนแปลง ทรัพยากรธรรมชาติ และชีวิตสังคมโลก (Life on Earth)

กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

เราสามารถเลือกรูปแบบกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม และกิจกรรมทุกชนิดสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ให้เกิดขึ้นได้ทั้งสังคม และองค์กร Phillip Kotler และ Nancy Lee (Corporate Social Responsibility, 2548 : 23) ได้จำแนกรูปแบบกิจกรรมของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรไว้ทั้งหมด 6 ชนิด ได้แก่

1. การส่งเสริมการรับรู้ประเด็นทางสังคมในวงกว้าง (Cause Promotions) แนวทางนี้องค์กรมุ่งรณรงค์ประเด็นปัญหาทางสังคมหรือ องค์กรสาธารณะกุศลให้เป็นที่รับรู้ในสังคมโดยใช้ความสามารถทางการ สื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สังคมตระหนักรู้และเกิด การสนับสนุนต่อไป

2. การส่งเสริมสังคมจากการทำการตลาด (Cause-related Marketing) องค์กรสนับสนุนประเด็นทางสังคมโดยการนำส่วนแบ่งรายได้ หรือกำไรจากการขายสินค้าไปบริจาคเพื่อสาธารณะกุศล

3. การตลาดเพื่อสังคม (Social Marketing) แนวทางนี้เป็นการใช้เครื่องมือทางการตลาดขององค์กรในการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของคนในสังคมไม่ว่าจะเป็นในด้านสาธารณะสุข ด้านความปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านสุขภาวะเพื่อให้คนในสังคม ลดลง เลิก หรือปฏิบัติในพฤติกรรมบางอย่างที่จะทำให้สังคมพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

4. การบริจาค (Corporate Philanthropy) เป็นการช่วยเหลือไปที่ประเด็นปัญหาของสังคมโดยตรง ในรูปแบบของการบริจาคทั้งเงิน สินค้า หรือสิ่งของเพื่อเป็นสาธารณะกุศล ซึ่งกิจกรรมนี้จะพบเห็นได้สำหรับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในเกือบทุกองค์กร

5. การอาสาสมัครช่วยเหลือชุมชน (Volunteering) แนวทางนี้มุ่งเน้นให้องค์กรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสละเวลาและแรงงาน เพื่อมาช่วยเหลือและช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับคนในชุมชน โดยการให้ผู้บริหาร พนักงาน ในองค์กรดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามกำหนดเวลา หรืออาจชักชวนคู่ค้าหรือคู่แข่งเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมเพื่อสังคมในพื้นที่ชุมชนด้วยก็ได้

6. การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Socially Responsible Business Practice) แนวทางนี้จะเน้นกับ CSR in process นั่นคือการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินธุรกิจขององค์กรเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบกับสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นได้

ประเภทของความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ

สถาบันไทยพัฒน์โดย ดร.พิพัฒน์ ยอดพุติการ (2551) ได้จัดประเภทของงาน CSR ออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกันซึ่งประกอบด้วย

1. CSR-after-process หรือกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นการดำเนินกิจกรรมขององค์กร ซึ่งโดยส่วนมากเป็นองค์กรธุรกิจที่แสงไฟ กำไร โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมที่แยกต่างหากจากการดำเนินธุรกิจที่เป็นกระบวนการหลักของกิจการและเกิดขึ้นภายหลัง (รวมไปถึง กิจกรรมที่เกิดจากผลต่อเนื่องของกระบวนการดำเนินการธุรกิจ) เช่น การแจกวัสดุสิ่งของบรรเทาสาธารณภัย การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะ และการเยียวยาชุมชนที่ได้รับผลกระทบทางมลพิษจากการประกอบการ

2. CSR-in-process หรือธุรกิจเพื่อสังคม เป็นการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมที่อยู่ในกระบวนการหลักของกิจการหรือเป็นการทำธุรกิจที่หากำไรอย่างมีความรับผิดชอบ เช่น การป้องกันหรือแก้ปัญหาที่เกิดจากองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อสังคมหรือชุมชน “ได้แก่ ปัญหามลพิษทางน้ำและอากาศ เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงเรื่องการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่ระบุในลักษณะของผลิตภัณฑ์ และการเปิดเผยข้อมูลผลิตภัณฑ์ต่อผู้บริโภคอย่างครบถ้วนและถูกต้องไม่หลอกลวงผู้บริโภค ซึ่งการดำเนินความรับผิดชอบตามที่กล่าวมาถือเป็นสิ่งที่องค์กรพึงกระทำซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำควบคู่ไปกับเวลางานปกติในองค์กร

3. CSR-as-process หรือกิจการเพื่อสังคม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินงานโดยองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรให้กับตนเอง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นหน่วยงานที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อมุ่งสร้างประโยชน์ต่อสังคมเป็นด้านหลัก เช่น มูลนิธิ สมาคมการกุศล ที่เป็นองค์กรสาธารณะประโยชน์ องค์กรประชาชนและส่วนราชการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการวิเคราะห์และศึกษาแนวทางกระบวนการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจสำหรับผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาการเคหะแห่งชาติ พ布ว่ามีการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

นางสาวจันทรารณย์ งามสะอด (2551) “ได้ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจไทย : กรณีศึกษาบริษัทบางจากบิตรเดิม จำกัด(มหาชน)” โดยสรุปได้ว่า การดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจนั้นสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินธุรกิจได้ โดยการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการบริหารงานอย่างมีจริยธรรม พัฒนาธุรกิจให้ยั่งยืนควบคู่ไปกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งสามารถทำได้ด้วยการกำหนดนโยบายและปลูกฝังให้พนักงานเป็นคนดี มีความรู้ และเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นโดยเฉพาะปลูกฝังให้พนักงานเห็นว่าชุมชนใกล้เคียงเปรียบเสมือนเพื่อนบ้านของบริษัท สิ่งเหล่านี้สามารถส่งต่อให้แก่ผู้บริหารและพนักงานได้จากรุ่นสู่รุ่นและกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กรในที่สุด

กัญญาณัช นิรภัย และ อาจารย์ ดร.สุทธินิภา ศรีไชย (2555) “ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR)ในมุมมองของนักวิชาชีวประชารัตน์” โดยสรุปได้ว่าในมุมมองของนักวิชาชีวประชารัตน์ไทยทั้งในองค์การแสวงหาผลกำไร ไม่แสวงหาผลกำไรและบริษัทที่ปรึกษาด้านการประชาสัมพันธ์ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจไว้คล้ายคลึงกันคือในแต่ละองค์กรของความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นสิ่งที่ทุกองค์กรต้องทำ อาจจะเป็นภาระหน้าที่ปกติในองค์กรหรือสอดแทรกอยู่ในกระบวนการการทำงานในองค์กรก็ได้ ซึ่งแต่ละองค์กรจะมีมุมมองที่แตกต่างกัน เช่น องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรให้น้ำหนักไปที่การทำดีต่อสังคม ส่วนในองค์กรแสวงหาผลกำไรให้น้ำหนักไปที่การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าทุกองค์กรจะให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมในแนวเดียวกันแต่จะมีมุมมองในมุมที่ต่างกัน

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีแบบประภากฎารณ์วิทยา ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องและเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยจะเจาะลึกเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักจากส่วนของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการ และสามารถให้ข้อมูลได้ดีที่สุดและลึกที่สุดเพื่อรับรวมข้อมูลจากการสนทนากับผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้หรือโครงการบ้านสถาบันเพื่อย้ายตาข่ายหน่วยงานการเคหะแห่งชาติ และผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการนี้ เช่น ผู้สูงอายุหรือความคิดเห็นจากคนในชุมชนบริเวณที่ได้รับการช่วยเหลือ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือในการวิจัย 2 ประเภท ประกอบด้วย

2.1.1 ผู้วิจัย ตัวผู้วิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสนทนาร่วม สัมภาษณ์และจดบันทึกข้อมูล

2.2.2 เครื่องมือช่วยในการเก็บข้อมูล ได้แก่

- 2.2.2.1 สมุดบันทึกข้อมูล ใช้จดบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์และบันทึกรายละเอียดต่างๆของข้อมูลการวิจัย
- 2.2.2.2 แนวคิดในการสนทนาระบบสืบค้นทางอินเตอร์เน็ต เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และรายละเอียดของจากหน่วยงานต่างๆ
- 2.2.2.3 เครื่องบันทึกเสียง เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ช่วยบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์

2.3 การเก็บรวมข้อมูล

2.3.1 ผู้วิจัยทำการเก็บรวมรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจาก วิทยานิพนธ์ หนังสือ วารสาร และบทสัมภาษณ์ รวมถึง การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ห้องสมุด ระบบสืบค้นทางอินเตอร์เน็ต เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และรายละเอียดของจากหน่วยงานต่างๆ

2.3.2 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้หรือโครงการบ้านชาวบ้านเพื่อย้ายตาขอนห่วงงานการเคหะแห่งชาติ และผู้ที่ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้

2.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ในการวิจัยคุณภาพครั้งนี้ใช้วิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้านเทคนิคสามส้า (Triangulation Technique, Denzin, 2513) ดังนี้

2.4.1 การตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) ตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากการแหล่งต่างๆนั้นมีความเหมือนกันหรือไม่ซึ่งถ้าหากแหล่งข้อมูลพบว่าได้ข้อมูลคันพบที่เหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลของผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง

2.4.2 การตรวจสอบด้านวิจัย (Investigator Triangulation) ตรวจสอบจากผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลต่างคันพบทัน ว่าได้คันพบที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งถ้าผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลทุกคนพบว่าข้อคันพบที่ได้มามีความเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง

2.4.3 การตรวจสอบทฤษฎี (Theory Triangulation) ตรวจสอบว่าสามารถใช้แนวคิด ทฤษฎีต่างๆไปจากเดิม ดูข้อมูลว่าแตกต่างมากน้อยเพียงใด ซึ่งอาจทำได้ง่ายกว่าถ้ายังอยู่ในระดับสมมติฐานชั่วคราว (Working Hypothesis) และแนวคิดขณะทำการสรุปเหตุการณ์แต่ละอย่าง

2.4.4 การตรวจสอบด้านวิธีการรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) โดยเก็บรวมรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆกัน เพื่อรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เข้า ใช้การสังเกตควบคู่กับการสอบถาม พร้อมกันนั้น ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเอกสารหรือการซักถามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ หรือซักถามผู้ให้ข้อมูลหลังจากสรุปผลการศึกษา เพื่อความแนนอนว่าข้อสรุปนั้นเที่ยงตรงตามความจริงหรือไม่

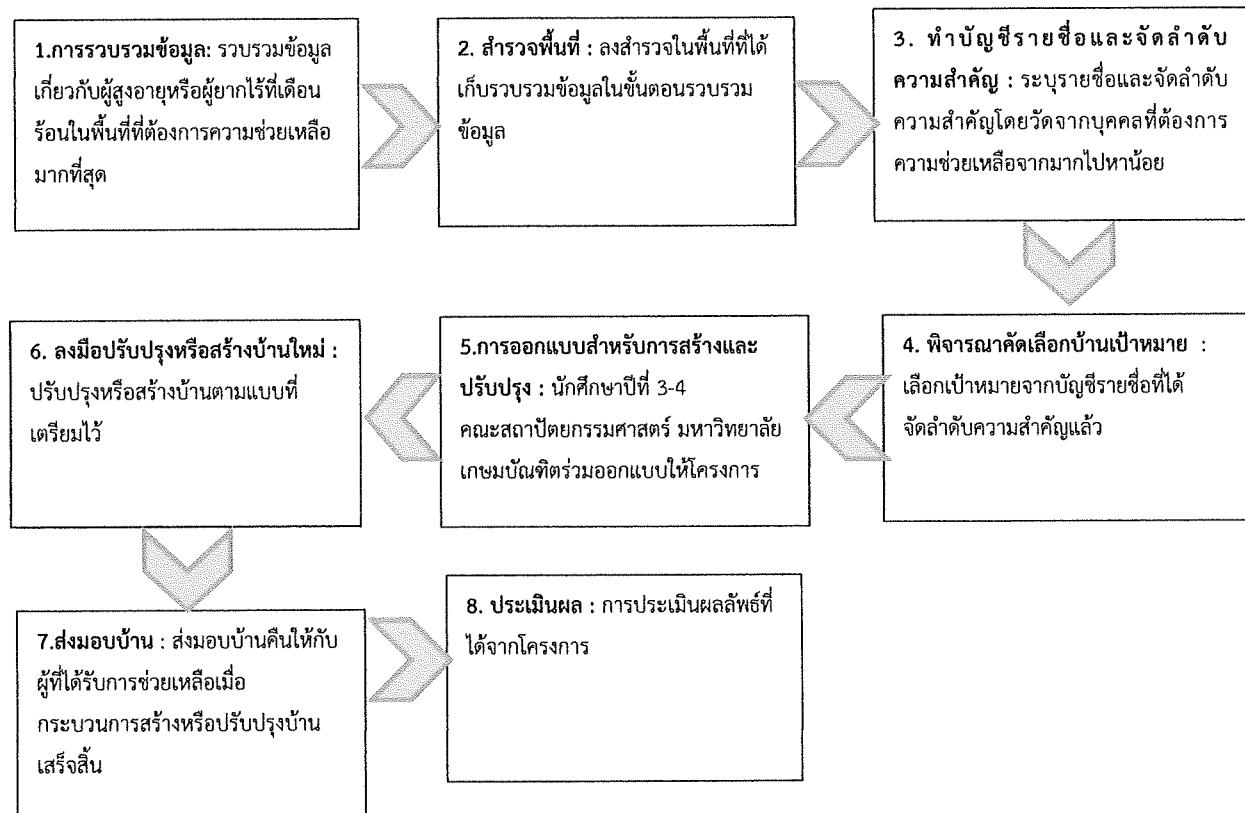
3. ผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิเคราะห์และศึกษาแนวทาง กระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับผู้สูงอายุ : กรณีศึกษา การเคหะแห่งชาติ สามารถนำมาสรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

3.1 เพื่อวิเคราะห์และศึกษาแนวทางกระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)สำหรับผู้สูงอายุ ในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ

การเคหะแห่งชาติได้ร่วมมือกับกรมกิจการผู้สูงอายุความไม่สงบองค์กรในภาคเครือข่ายทั้งรัฐและเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้หรือโครงการบ้านชาวบ้านเพื่อย้ายตาขอนได้โครงการการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ(CSR) โครงการนี้เริ่มดำเนินการตั้งแต่พ.ศ.2553 มีเป้าหมายในการช่วยเหลือผู้สูงอายุและผู้ยากไร้ครอบคลุมทั้ง 5 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันตก ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยรวมไปถึงคนยากจนและคนที่พิการที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยจะเน้นการสร้างระบบการดำเนินงานแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนด้วยการสร้างเครือข่ายและการใช้ทรัพยากรให้เกิด

ประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังได้ดำเนินการในรูปแบบของการรณรงค์อาสาสมัครเพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ซึ่งการดำเนินงานหลักของโครงการบ้านสหายเพื่อยาดีคือการปรับปรุง ซ่อมแซมและการเปลี่ยนอุปกรณ์ภายในบ้านเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุหรือผู้พิการ เช่น การเปลี่ยนโถสุขภัณฑ์ การติดตั้งอุปกรณ์ร้าวจับเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ การปรับปรุงห้องครัวและห้องน้ำ โดยจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการปรับปรุงหรือซ่อมแซมรวมไปถึงดูความต้องการของตัวผู้สูงอายุหรือผู้พิการเองจากนั้นยังขึ้นอยู่กับประชาชนในพื้นที่และงบประมาณที่ได้รับอีกด้วย ในด้านของขั้นตอนการดำเนินงานจะมีขั้นตอนและกระบวนการทั้งหมด 8 ขั้นตอนดังภาพต่อไปนี้

รูปที่ 1 แสดงถึงกระบวนการดำเนินโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ สามารถสรุปผลที่ได้จากการนี้ได้ว่าโครงการบ้านสหายเพื่อยาดีนั้นทำให้คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุดีขึ้น สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติและสะดวกสบายมากขึ้น สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ดียิ่งขึ้นและทำให้อาชญาในชุมชนได้อย่างปกติสุข

3.2 เพื่อนำผลการวิจัยไปต่อยอดในการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)สำหรับผู้สูงอายุในอนาคต

จากการวิเคราะห์และศึกษาแนวทางกระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) สำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ พบว่าโครงการบ้านสหายเพื่อยาดีเป็นการร่วมมือกันระหว่างหลายหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ยากจน และเป็นการนำความสามารถเฉพาะทางของธุรกิจของตัวเองมาทำเป็นการส่งเสริมความรับผิดชอบของสังคม ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า งานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางในการต่อยอดการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจได้เนื่องจากในแต่ละธุรกิจมีความสามารถเฉพาะในด้านที่แตกต่างกัน และสังคมไทยต้องการความช่วยเหลือในอีกหลายด้านเช่นกัน โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ในปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

4. สรุปผลและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และศึกษาแนวทางกระบวนการของการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR) สำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ พบว่ามีหลายประเด็นที่จะนำมาอภิปราย เพื่อให้เข้าใจในกระบวนการสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบ

ต่อสังคม(CSR) สำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ โครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ของการเคหะแห่งชาตินี้เป็นการส่งเสริมการทำความรับผิดชอบต่อสังคม โครงการนี้เป็นโครงการที่เน้นการช่วยเหลือสังคมโดยไม่แสวงหากำไร ซึ่งสอดคล้องกับการจัดประเพณีของ ดร.พิพัฒน์ ยอดพุตติการ (2551) ในส่วนของ CSR-as-process หรือกิจการเพื่อสังคม เนื่องจากเป็นโครงการที่ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากสังคมแต่จะมีวัตถุประสงค์หลักในการมุ่งเน้นไปที่การช่วยเหลือสังคมโดยตรง และจัดอยู่ในรูปแบบของกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมตามที่ Phillip Kotler และ Nancy Lee (Corporate Social Responsibility, 2548 : 23) ได้จำแนกไว้ในหัวข้อของ การอาสาสมัครช่วยเหลือชุมชน (Volunteering) เนื่องจากการเคหะแห่งชาติได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นโดยที่องค์กรได้สละเวลาและแรงงาน ตั้งแต่ในขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูล สำรวจพื้นที่ ทำบัญชีรายชื่อพร้อมกับจัดลำดับความสำคัญ พิจารณาคัดเลือกบ้านเป้าหมาย ออกแบบสำหรับปรับปรุงหรือสร้างใหม่ในบางกรณี ลงมือปรับปรุงและก่อสร้างบ้าน ส่งมอบบ้าน ตลอดจนถึงขั้นตอนการประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อมาช่วยเหลือชาวบ้านที่เป็นผู้สูงอายุและผู้ที่ยากไร้ที่เดือดร้อน ซึ่งจะดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซมหรือสร้างที่อยู่อาศัยให้ใหม่โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งทางการเคหะแห่งชาติเองยังได้รับความร่วมมือจากองค์กรที่เป็นพันธมิตรหรือองค์กรที่ร่ว่าส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนนั้นๆในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ ซึ่งจากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นสามารถสรุปได้ว่า การเคหะแห่งชาติได้ทำโครงการนี้ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือสังคมโดยเฉพาะและไม่หวังกำไรตอบแทน โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเป็นอาสาสมัครในการทำโครงการบ้านสบายเพื่อย้ายตาขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ โดยการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้รวมไปถึงผู้พิการ ส่งผลให้สามารถช่วยเหลือชาวบ้านที่ต้องการความช่วยเหลือได้ในบางส่วนและอาจจะให้ความช่วยเหลือได้เพิ่มขึ้นอีกในอนาคต โครงการนี้จึงถือว่าเป็นโครงการที่ตอบแทนสังคมอย่างแท้จริงซึ่งสามารถนำมาเป็นแบบอย่างของหลายโครงการที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่าการทำโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้นั้นต้องใช้เวลาหรือกระบวนการในการดำเนินค่อนข้างนานและต้องใช้งบประมาณที่สูงพอประมาณ ทำให้มีจัดลำดับในการให้ความช่วยเหลือหรือให้ความช่วยเหลือได้ไม่เพียงพอถ้าเทียบกับความต้องการของผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ จึงควรเพิ่มนวนัยงานต่างๆที่จะเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้มีอาสาสมัครและงบประมาณเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้โครงการนี้สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุและผู้ยากไร้ได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เป็นการวิเคราะห์และศึกษาแนวทางกระบวนการของ การสร้างกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) สำหรับผู้สูงอายุในกรณีศึกษาของการเคหะแห่งชาติ และเจาะจงไปที่โครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย และผู้ยากไร้เป็นพิเศษ สำหรับในงานวิจัยครั้งต่อไปอาจทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อโครงการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ของชาวบ้านในชุมชน เพื่อทำให้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือจากคนในพื้นที่ดำเนินโครงการ และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงหรือพัฒนาโครงการให้ดียิ่งขึ้น

5. เอกสารอ้างอิง

- [1] กัญญาณัช นิรภัย และ อาจารย์ ดร.สุทธินิภา ศรีเสีย. (2555). ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR)ในมุมมองของนักวิชาชีพประชาสัมพันธ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://amsarthailand.utcc.ac.th/attachments/article/32/Kanyanut.pdf>
- [2] จันทรารณ์ งามสะอด. (2551). การศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจไทย : กรณีศึกษาบริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด(มหาชน). [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://digi.library.tu.ac.th/thesis/it/0799/title-biography.pdf>
- [3] พิพัฒน์ ยอดพุตติการ (2551). จำพวกของ CSR. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก http://thaicsr.com/2008/01/blog-post_6965.html

- [4] ASTVผู้จัดการออนไลน์ (2557). การเคหะฯมุ่งทำ CSR โครงการบ้านชาวพื้นที่อย่างต่อเนื่อง. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://manager.co.th/iBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=9570000020178>
- [5] วิทยา ชีวรุโณทัย. (2553). พลัง CSR สู่องค์กรเป็นเลิศ ฉบับ Advance. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์, บจก.
- [6] อนันตชัย ยุรประภม. (2550). Productivity world. ม.ป.ท.
- [7] Kotler & Lee. (2004). Corporate Social Responsibility. n.p.: Wiley.